

Valse.

N° 8.

eBook

Gram a vista

na gitarze

Allegretto

N° 9.

Beata
Rynkiewicz-Beier

Zeszyt I

Fin

2me Touche

Beata
Rynkiewicz-Beier

Gram a vista na gitarze

Wydawnictwo

Wydanie I
2021

©2021 by Wydawnictwo *Cicadis*, Kalej, Poland.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Reprodukowanie i kopiowanie materiału nutowego zabronione.

All rights reserved. Reproduction and duplication of the musical legally prohibited.

ISBN 978-83-960860-1-3

Redakcja: Dorota Brzostek

Korekta: Patrycja Bukowska

Skład komputerowy nut: Beata Rynkiewicz-Beier

Okładka została zaprojektowana przy użyciu zasobów z portalu **Freepik.com**

Nuty na okładce: M. Carcassi - Les récréations des commençans, Op.21

Wydawnictwo *Cicadis*,
ul. Kowalska 11, 42-130 Kalej
www.cicadis.eu
wydawnictwo@cicadis.eu

Spis treści

Słowo wstępne.....	5
Wstęp.....	7
Część I.....	9
Strategia pracy – jak korzystać z podręcznika?.....	10
O grze a vista.....	13
Najważniejsze informacje.....	14
... dla wykonawcy.....	14
... dla rodzica.....	15
... dla nauczyciela.....	17
Motywacja.....	19
Gimnastyka oka.....	22
Część II.....	24
Ćwiczenia rytmiczne.....	25
Poziom 1.....	40
Poziom 2.....	47
Poziom 3.....	60
Poziom 4.....	73
Poziom 5.....	86
Poziom 6.....	100
Poziom 7.....	113
Poziom 8.....	128
Kolędy.....	146
Ćwiczenia wzroku.....	152
Teoria w skrócie.....	163
Słowniczek muzyczny.....	165

Trzeba zachować rytm z jego wszystkimi odchyleniami i skomplikowanymi rozdrobnieniami, trzeba dać dźwięk, jaki do wykonania każdej nuty jest potrzebny, trzeba przestrzegać dynamiki, należytego frazowania i artykulacji, trzeba logicznie konstruować formę całości utworu, by nie rozwałkował się on na szereg oddzielnych fragmentów, trzeba czuwać nad intonacją i wibracją, nad stylem, być pewnym pamięciowo [...]. Ale biada temu, kto musząc robić to wszystko jednocześnie, pocznie myśleć o każdej rzeczy osobno¹.

T. Wroński

1 T. Wroński, *Zagadnienia gry skrzypcowej. Technologia pracy*, Kraków 1965, s. 49.

Słowo wstępne

Na temat korzyści wynikających z posiadania umiejętności gry a vista napisano i powiedziano wiele. Nie zamierzam zatem w tym słowie wstępnym analizować, powielać czy mnożyć racji, tym bardziej, że także w kolejnych rozdziałach niniejszej publikacji odnaleźć można liczne przesłanki przemawiające na rzecz kształcenia umiejętności gry a vista, i to już od początku muzycznej edukacji. Pragnę jedynie zwrócić uwagę na pewne wartości natury ogólnej, które wydają mi się szczególnie istotne.

Pierwsza z nich, którą można nazwać wartością praktyczną, jest chyba najbardziej oczywista. Umiejętność płynnej gry a vista ułatwia i przyspiesza pracę ucznia nad repertuarem. Można powiedzieć, że posiadanie tej umiejętności stawia pracę ucznia na zupełnie nowym poziomie - zamiast przez dni, tygodnie czy miesiące mozolnie uczyć się ruchów służących mechanicznej realizacji abstrakcyjnego zapisu, uczeń praktycznie od początku pracuje nad świadomie i samodzielnie poznanym utworem muzycznym, czyli od początku zna cel, do którego prowadzą kolejne etapy ćwiczenia. Komfort i efektywność takiej pracy z pewnością wzmacniają wewnętrzną motywację ucznia i zwiększają szanse przeżywania czegoś, co zwykle jest pierwszym impulsem do aktywnego muzykowania, a co łatwo zagubić w codziennych zmaganiach z muzyczną materią - radość płynącą z kontaktu z muzyką. Takie pozytywne konotacje związane z muzyką stanowią najlepszą zachętę do częstego sięgania po instrument w trakcie, ale także już po zakończeniu edukacji szkolnej. Drugi walor wprawnego posługiwania się grą a vista, na który pragnę zwrócić uwagę, wiąże się ze słowami prof. Tadeusza Wrońskiego, które posłużyły jako motto niniejszej publikacji. Obecność tych słów odnotowuję z radością i satysfakcją, ponieważ idea w nich zawarta - idea dążenia do integracji wszystkich elementów wykonania od początku pracy nad utworem - jest mi niezwykle bliska, zarówno w praktyce wykonawczej, jak i dydaktyce. Słowa te ukazują prawidłowe ćwiczenie gry a vista jako drogę, na której uczeń, niezależnie od posiadanego potencjału zdolności, wykorzystuje je i rozwija równocześnie. Cel tej drogi to niezbywalna kompetencja wykonawstwa, cecha uderzająco widoczna w grze wybitnych muzyków - umiejętność zespolenia całej wiedzy i wszystkich procesów psychomotorycznych w jednym muzycznym geście, w efekcie którego odczuwamy wykonanie muzyczne jako wysokiej próby estetyczno-artystyczny przekaz.

Strategia ćwiczenia a vista zaproponowana przez Beatę Rynkiewicz-Beier, konsekwentnie wypływająca z powyższej idei, kształcić ma sprawność jednoczesnego dokonywania analizy i syntezy wszystkich elementów utworu. Taka strategia - na zasadzie sprzężenia zwrotnego - wymaga i zarazem rozwija immanentną cechę dobrze wykształconego instrumentalisty, cechę - wydaje się - nie dość docenianą w codziennej szkolnej rutynie, mianowicie - świadomość. To trzeci walor, który pragnę podkreślić w kontekście ćwiczenia gry a vista. Świadomość zadań postawionych w partyturze utworu i świadomość używanych narzędzi wykonawczych. Świadomość, która pozwala na głębszą osobistą identyfikację wykonawcy z utworem, a więc - znowu - wzmacnia wewnętrzną motywację.

Jak wspomniałem na początku, wiele już napisano i powiedziano na temat pożytków płynących z posiadania umiejętności gry a vista, a także o problemach wynikających z deficytu sprawności w tym zakresie. Można zatem sądzić, że świadomość tych zagadnień w środowisku muzycznym, w tym również w naszym gitarowym kręgu, jest wystarczająca. Nasuwa się jednak pytanie: skoro o korzyściach wynikających z dobrego a vista nie trzeba przekonywać, dlaczego kształtowanie tej umiejętności nie jest stale i w należyтым stopniu obecne w codziennej dydaktyce? Wśród wielu przyczyn, których listę każdy z nas może stworzyć na poczekaniu, podstawowymi wydają się: brak osobistego doświadczenia i brak materiałów nutowych ściśle przeznaczonych do realizacji tego zadania. I oto do naszych rąk trafia niniejsze opracowanie Beaty Rynkiewicz-Beier - obszerny zestaw ćwiczeń sporządzony według przemyślanego klucza i usystematyzowany w korelacji do wiedzy teoretycznej ucznia na danym etapie, opatrzone rzeczowym komentarzem, który przede wszystkim jasno określa strategię pracy. Co niezwykle ważne, publikacja ta przeszła już wielokrotnie sprawdzian praktyczny, gdyż jest ona owocem długoletnich doświadczeń Autorki, z powodzeniem stosującej prezentowane metody w codziennej pracy z uczniami. Pozostaje mi jedynie życzyć wszystkim użytkownikom podręcznika, czyli uczniom, rodzicom i nauczycielom (w tym sobie samemu), sumienności i konsekwencji w jego codziennym stosowaniu oraz pracy owocującej widocznymi i trwałymi efektami, a Autorce dalszych pomysłów i wytrwałości w tworzeniu kolejnego zeszytu „Gram a vista na gitarze”!

dr hab. M. Nosal

Wstęp

Przedstawiam Państwu podręcznik wspomagający naukę gry a vista na gitarze. Pozycja ta zawiera informacje metodyczne oraz **zbiór ćwiczeń i wskazówek** rozwijających biegłość w czytaniu nut. Pomięłam wszystkie aspekty dotyczące techniki i aparatu gry. Przedstawione materiały oparłam na wiedzy teoretycznej zawartej w programie nauczania klas I–III szkoły muzycznej pierwszego stopnia. Wymagają też one **podstawowych umiejętności gry na gitarze**.

Doświadczenie i praktyka wielu nauczycieli pokazują, że każdy może nauczyć się prawidłowego i płynnego czytania nut, a podstawy tej umiejętności powinny być kształcone od najmłodszych lat. Niektórzy pedagodzy uważają, że aby dobrze grać a vista, trzeba po prostu grać z nut jak najwięcej. Jednak często zdarza się, że uczeń sięgający po nową literaturę nie jest w stanie określić jej trudności. W rezultacie podejmuje próbę gry a vista, po czym dość szybko się zniechęca. Aby gra taka niosła za sobą wszelkie korzyści omówione w kolejnych rozdziałach, musi spełniać pewne kryteria. Najważniejszym z nich jest **wykonanie ćwiczeń lub utworów z pełnym zaangażowaniem, jak podczas koncertu**. Nieważne, czy a vista gra się 8 taktów czy cały utwór. **Produkcja powinna obejmować wszystkie elementy dzieła muzycznego na najwyższym poziomie**. Aby było to możliwe, początkowy materiał nie może być zbyt skomplikowany.

Moim celem jest uzmysłowienie roli gry a vista w kształceniu młodego muzyka. Chcę też ukazać ścisły związek między szybkim i efektywnym procesem nauki gry na instrumencie a sprawną umiejętnością biegłego czytania nut. Gra a vista **rozwija wiele zdolności**, takich jak: słuch, pamięć, poczucie rytmu, uwaga, wyobraźnia muzyczna, gotowość motoryczna oraz wiele innych.

Podręcznik podzieliłam na dwie części. W pierwszej przedstawiłam najistotniejsze zagadnienia dotyczące gry a vista na gitarze, **wskazówki dla wykonawcy, rodzica oraz nauczyciela**. Druga część obejmuje **zbiór ćwiczeń ułożonych według stopnia trudności**.

Umiejętność gry a vista wpływa nie tylko na szybkość czytania zapisu nutowego, ale także na rozwój osoby grającej, percepcję muzyki oraz łatwość w przyswajaniu i rozumieniu tekstu muzycznego. Dlatego należy zwrócić większą uwagę na tę formę aktywności w edukacji młodych muzyków. Na lekcji instrumentu często brakuje czasu na pracę nad grą a vista. Nauczycielowi pozostaje zachęcanie wychowanków do podejmowania takich prób w domu. **Niniejszy podręcznik może zarówno służyć do samodzielnej pracy, jak i stanowić pomoc dydaktyczną dla nauczyciela.**

Część I

(teoria)

Strategia pracy – jak korzystać z podręcznika?

Pierwszy rozdział stanowi kompendium wiedzy teoretycznej na temat gry a vista. Osobne podrozdziały kierują do wykonawców, rodziców oraz nauczycieli, ponieważ każdy ma do odegrania swoją rolę.

Pozwolę sobie opisać tutaj własne doświadczenia oraz system pracy z tym podręcznikiem. Uważam, że ćwiczenie gry a vista warto rozpocząć jak najwcześniej. Wszystko zależy od umiejętności oraz stopnia zaawansowania ucznia konkretnego ucznia. Jeśli liczymy na całkowicie samodzielną pracę, przedstawmy ten materiał uczniom ostatnich klas I stopnia. Dzieci w klasach 4–6 często potrzebują pomocy w ujarzmieniu rytmu. Osobiście włączam ten podręcznik bardziej operatywnym pierwszo- lub drugoklasistom, jednak w dużej mierze ważna jest tu kontrola nauczyciela. Zagadnienia rytmiczne wprowadzam niezależnie od programu nauczania takich przedmiotów jak rytmika czy kształcenie słuchu. Jeśli uczeń jest już na etapie grania dźwięków z użyciem lewej ręki, to znaczy, że jest gotowy grać a vista ćwiczenia na pustych strunach. Poświęcam wtedy część lekcji na to, aby dziecko zagrało jedno krótkie ćwiczenie. Jest to rozgrzewka i utrwalenie poznanych dźwięków. Zajmuje ona dosłownie chwilę, ponieważ ćwiczeń nie należy wykonywać kilkakrotnie. Oczywiście jeśli pojawia się bardziej skomplikowany rytm, poświęcam na taką rozgrzewkę odpowiednio więcej czasu, ale jest to inwestycja. Te minuty i tak musiałabym znaleźć na lekcji, gdyby taki trudny rytm pojawił się w utworze.

Proszę wyobrazić sobie minę ucznia, który – otrzymując ten podręcznik – słyszy: **Masz zakaz ćwiczenia zawartych tu przykładów muzycznych.** Takie słowa są przeciwieństwem wszystkiego, co do tej pory mówiono na temat gry na instrumencie. Co oznacza ten zakaz? Każde ćwiczenie należy wykonać **bezbłędnie tylko raz**, ale z maksymalną koncentracją wcześniejszą analizą tekstu nutowego. Umawiam się ze swoimi uczniami, że jeśli nie wykonali danego ćwiczenia bezbłędnie za pierwszym razem, z uwzględnieniem wszystkich elementów zawartych w nutach, mogą wrócić do niego dopiero następnego dnia. Jednak znów należy wykonać je tylko raz.

Uczniowie podczas pierwszego zetknięcia z nowym materiałem najczęściej zaczynają analizować wysokości dźwięków, ignorując rytm. Ćwiczenia rytmiczne zawarte w podręczniku

mają na celu przygotowanie ich do trudności, jakie pojawią się w kolejnych częściach. **Rozdziału Ćwiczenia rytmiczne nie powinno się omijać.** Często pracuję nad rytmem równoległe z *Poziomem 1*. Po około 20 ćwiczeniach rytmicznych (jedno lub dwa na lekcję), jeśli pozwalają na to możliwości ucznia, zaczynamy grać fragmenty zawarte w *Poziomie 1* i kontynuujemy pracę nad kolejnymi ćwiczeniami rytmicznymi. Każde z nich należy wykonać a vista poprzez stukanie, klaskanie bądź słowne rytmizowanie poprzedzone gruntowym przygotowaniem. **Rozumiem przez to: sprawdzenie metrum oraz tego, gdzie kończy się ćwiczenie, analizę rytmu i przeczytanie najbliższego komentarza umieszczonego nad zapisem nutowym.**

Początkowo, podczas pracy z podręcznikiem, każdemu uczniowi zadaję **pomocnicze pytania** (zawarte w podrozdziale *...dla wykonawcy*). Z czasem dzieci już tego nie potrzebują. Zarówno przy ćwiczeniach rytmicznych, jak i tych przeznaczonych do gry na instrumencie znajdują się wskazówki przypominające o przygotowaniu oraz analizie tekstu. Niektóre wyrazy zostały wytłuszczone, co oznacza, że na te elementy trzeba zwrócić szczególną uwagę. Jeśli dziecko dostrzeże trudność rytmiczną, najpierw proszę o wyklaskanie danego przykładu z głośnym liczeniem. W niektórych ćwiczeniach pojawiają się określenia agogiki (tempa). Ważne jest, żeby uczeń spróbował się do nich zastosować. W miejscu kropek należy wpisać włoskie określenie odpowiadające polskiemu tłumaczeniu. Na końcu podręcznika znajduje się słowniczek muzyczny.

W zależności od wieku i zaawansowania ucznia wybieram różne metody pracy, aby **sprawdzać prawidłowość gry**. Dla niektórych ważne jest, aby na każdej lekcji zagrać jedno ćwiczenie, wtedy traktuję to jako rozgrzewkę, gdyż nie jest skomplikowane technicznie (dotyczy głównie młodszych dzieci). Dla innych wybieram losowo ćwiczenie z tych, które już grali, i proszę o jednorazowe koncertowe wykonanie. Są i tacy, którzy przychodzą na zajęcia z melodią, w której znaleźli problem, nad pozostałymi pracują samodzielnie w domu. Nie zabiera to wiele czasu, a przynosi wymierne efekty.

Ćwiczeń jest wiele i są stosunkowo proste, dlatego dzieci często chcą zagrać wszystkie jednego dnia. Staram się im wytłumaczyć, że gdy zagrają wszystko, ale niedokładnie, cała gra a vista straci sens. **Powinna być ona bowiem praktykowana często, systematycznie, aby mogły powstać odpowiednie nawyki.**

Na końcu poziomu 5, 6, i 7 znajdują się **popularne melodie**, które po zagranii a vista należy zatytułować. Dzieci z radością rozwiązują muzyczne zagadki. Prawidłowe tytuły znajdują się w rozdziale *Teoria w skrócie*. Zakończenie poziomu 8 to melodie znanych utworów.

W rozdziale *Ćwiczenia wzroku* przedstawiam kilka sposobów na **trening oczu**. Należy traktować je jako rozgrzewkę przed grą oraz zabawę.

O grze a vista

Definicje: gra a vista, czytanie a vista

Według *Encyklopedii muzyki* gra a vista to:

Wykonanie z nut utworu muzycznego bez uprzedniego przygotowania. Czytanie nut a vista jest szczególną zdolnością, którą można kształcić².

Szczególnie ważne jest ostatnie zdanie, które wskazuje, iż nie powinno się traktować gry a vista jedynie jako wrodzonej zdolności, ale jako **umiejętność, którą można udoskonalać** podobnie jak technikę, wykorzystując różnego rodzaju ćwiczenia.

Podana definicja jest jednak według mnie niepełna. Proponuję przyjąć tę rozszerzoną, jaką przedstawił pianista i pedagog Juliusz Adamowski na konferencji naukowej w Warszawie:

*Gra a vista oznacza wykonanie tekstu muzycznego nie poprzedzone ćwiczeniem tego tekstu na danym instrumencie, natomiast **zawsze poprzedzone maksymalnym przygotowaniem się wewnętrznym wykonawcy**³.*

Wykonanie jakiegokolwiek utworu nie może mieć miejsca bez uprzedniego przygotowania. Rozumiem przez to dogłębną analizę tekstu nutowego pod kątem melodycznym, rytmicznym oraz technicznym. Gitarzysta, zanim zacznie grać, powinien zauważyć tonację oraz znaki chromatyczne, metrum, zastosować do niego adekwatną akcentację, przeanalizować rytm oraz to, jak przebiegają głosy, wyobrazić sobie frazy, charakter utworu i uzmysłowić dynamikę. Dopiero kiedy to wszystko dostrzeże, może zabrzmieć muzyka.

² *Encyklopedia Muzyki*, PWN, Warszawa 2001, s. 60.

³ K. Borucińska, *Gra a vista jako nieodzowny element wykształcenia muzyka*, Warszawa 2006, s. 45.

Najważniejsze informacje...

... dla wykonawcy

Wyobraź sobie, że każde ćwiczenie to utwór, który zaraz zagrasz na estradzie. Tylko od Ciebie zależy, czy zabrzmie jak dzieło czy zbiór przypadkowych dźwięków. Nie ma czasu na próby, wykonanie musi być znakomite już za pierwszym razem. Dlatego, zanim zaczniesz grać, sprawdź:

- gdzie znajduje się **zakończenie ćwiczenia**,
- czy i gdzie występują **fragmenty powtarzające się**,
- **określenie tempa** (jeśli zostało napisane),
- **metrum** oraz **rytm** (skomplikowane miejsca wyklaszcz z głośnym liczeniem), pamiętaj o poprawnej **akcentacji**,
- **wysokości dźwięków** (zadaj sobie pytanie, czy znasz wszystkie dźwięki zawarte w ćwiczeniu, zaśpiewaj melodię, zastanów się, **jak przebiegają frazy**),
- gdzie występują **pauzy, repetycje** dźwięków oraz całych fragmentów,
- **dynamikę**, przeanalizuj też, których fragmentów dotyczy.

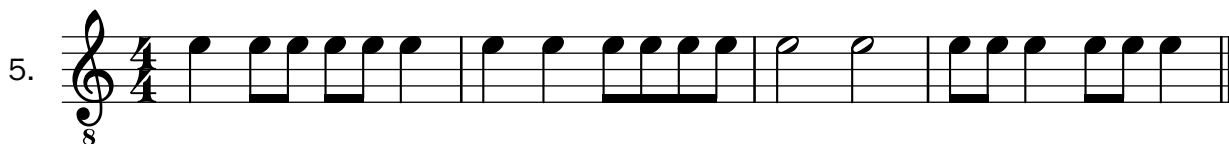
Jeśli masz wątpliwości odnośnie prowadzenia fraz, kieruj się tymi wskazówkami:

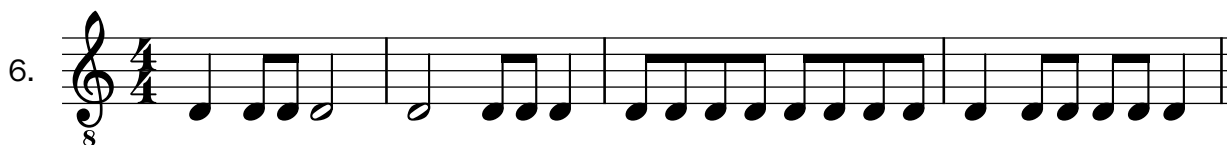
- Zanim zaczniesz grać, zaśpiewaj lub wyobraź sobie brzmienie ćwiczenia.
- Zawsze wyciszaj ostatnie dźwięki.
- Jeśli oznaczenia dynamiczne nie wskazują inaczej, graj coraz głośniej melodię, która się wznosi, oraz analogicznie coraz ciszej tę, która opada.
- Jeśli w takcie dźwięki się powtarzają, nigdy nie graj ich tak samo.

Rozdział Ćwiczenia rytmiczne jest bardzo ważny – nie wolno go ominąć!

Ćwiczenia rytmiczne

Zanim wyklaszczysz ćwiczenie, sprawdź **metrum** oraz przeanalizuj całe ćwiczenie.
Pierwsze ćwiczenia wykonuj w wolnym tempie, aby mieć pewność, że wykonasz je poprawnie.
Zwróć uwagę na pauzy.

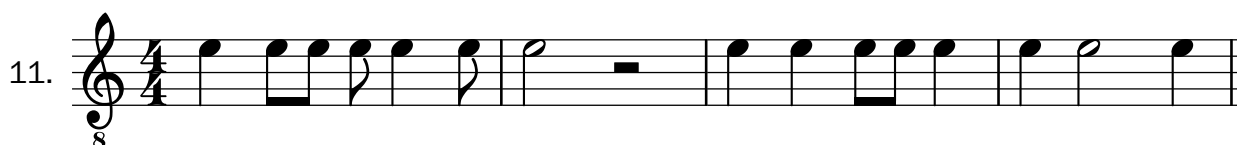

Zanim wyklaszczesz ćwiczenie, sprawdź **metrum** oraz zwróć uwagę na wartości z kropką.

Zanim wyklaszczesz ćwiczenie, sprawdź **metrum** oraz przeanalizuj rytm.
Zwróć uwagę na charakterystyczną grupę rytmiczną - **synkopę** (zakoloruj ją).

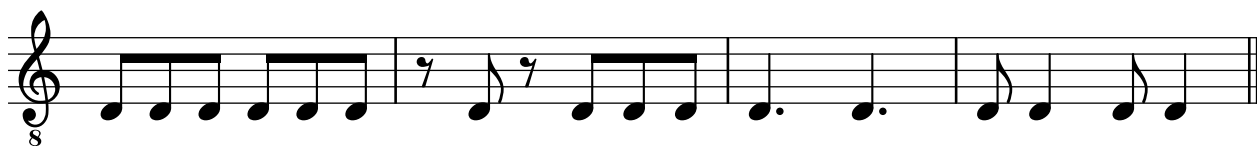
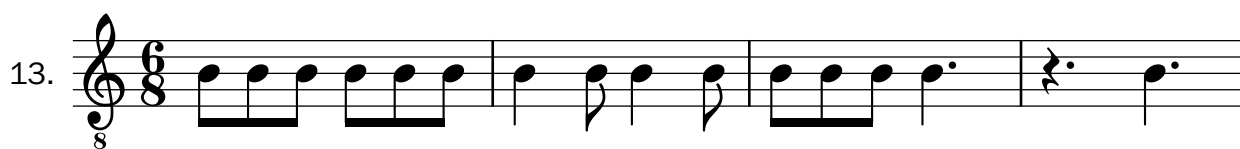

Zanim wyklaszczesz ćwiczenie, sprawdź **metrum** oraz przeanalizuj rytm.

Zwróć uwagę na **wartości rytmiczne z kropką** oraz **pauzy**.

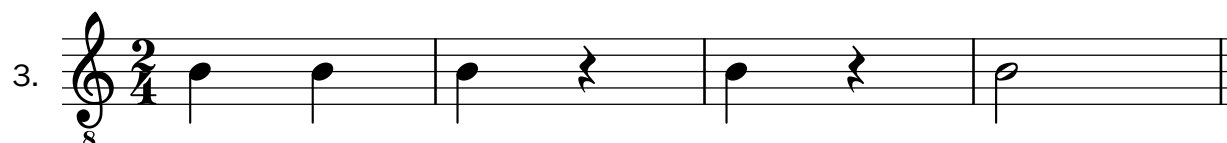
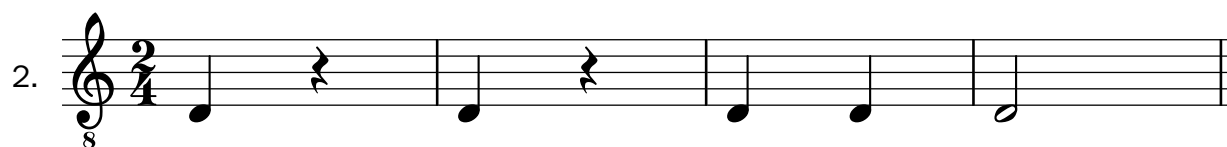
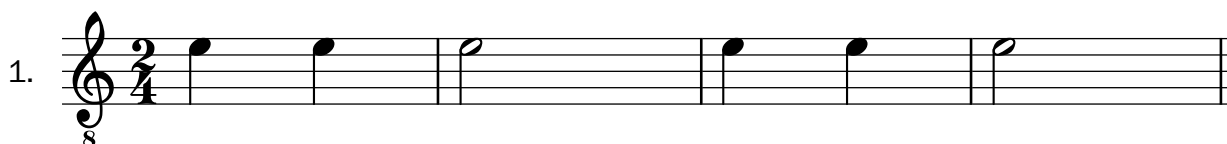
Upewnij się gdzie jest koniec ćwiczenia.

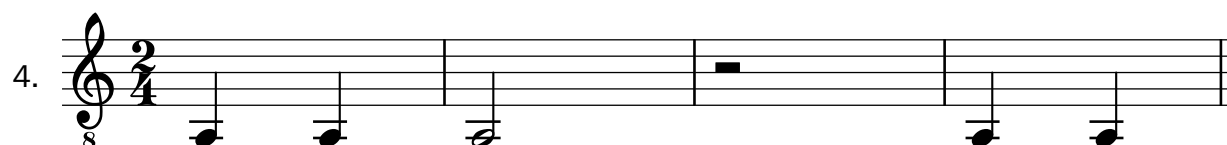
Poziom 1

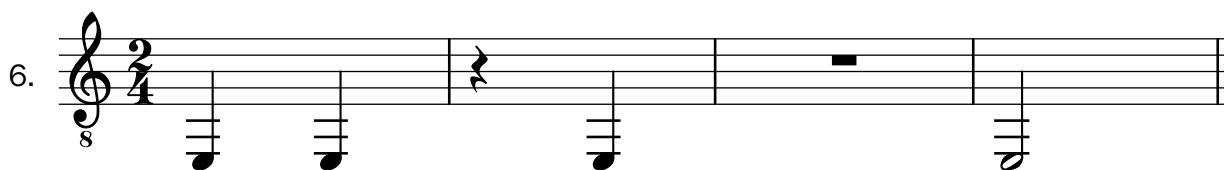
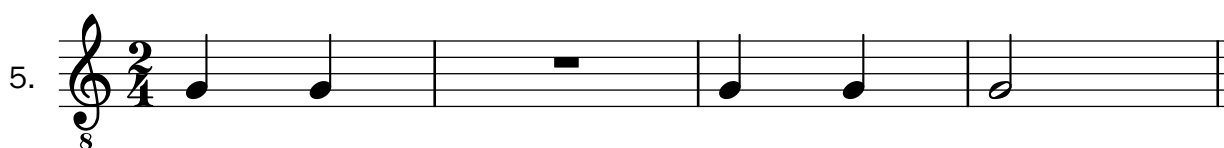
- Poniższe ćwiczenia oparte są na dźwiękach **pustych strun**.
- Każde ćwiczenie powinno zostać wykonane **tylko raz** (bezbłędnie).
- Ważna jest koncentracja uwagi oraz wcześniejsza **analiza** tekstu nutowego.
- Każde ćwiczenie powinno być wykonane z **pełnym zaangażowaniem**.
- Pamiętaj o prowadzeniu **fraz**.
- Stosuj się do określeń **dynamicznych** oraz **agogicznych**.
- Podczas pauz tłum dźwięki.

Zanim zagrasz, sprawdź metrum oraz przeanalizuj:
wysokości dźwięków oraz rytm.

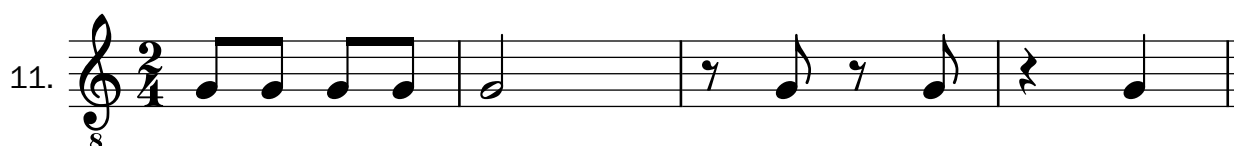
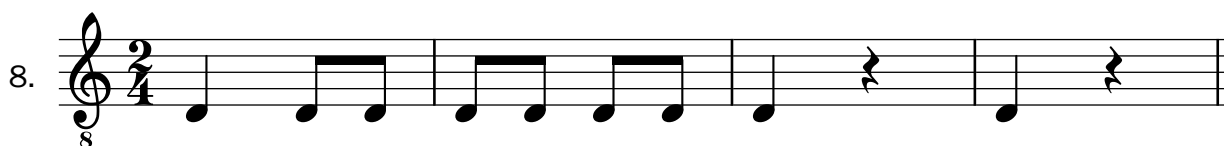
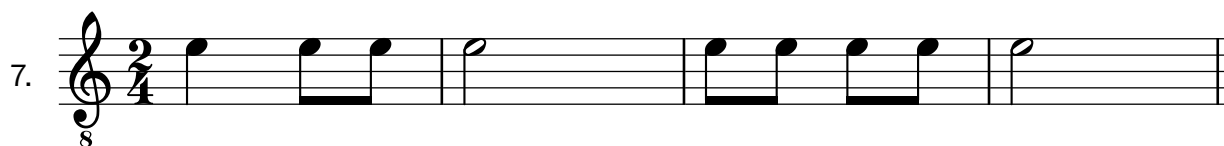

Zanim zagrasz, sprawdź metrum, przeanalizuj wysokości dźwięków, rytm oraz **pauzy**.
Pamiętaj aby **stłumić** dźwięk kiedy pojawia się pauza.

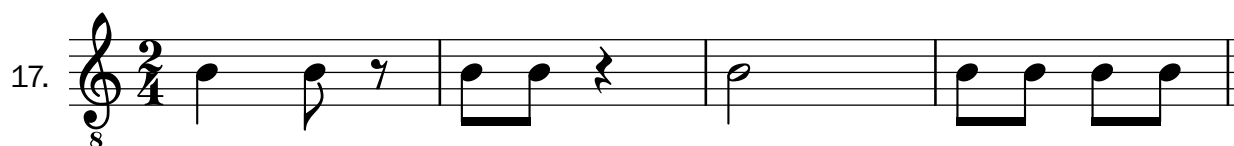

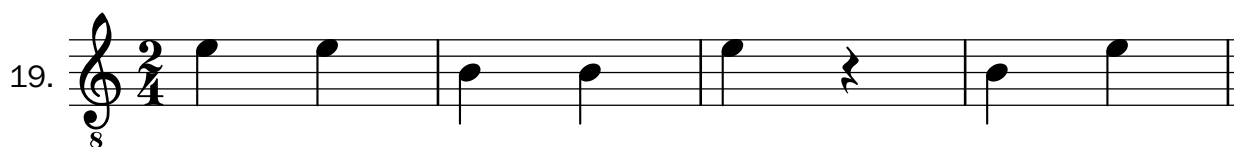
Zanim zagrasz, sprawdź metrum, przeanalizuj wysokości dźwięków, **rytm** oraz **pauzy**.
Jeżeli rytm wydaje się skomplikowany, wyklaszcz go licząc na głos.

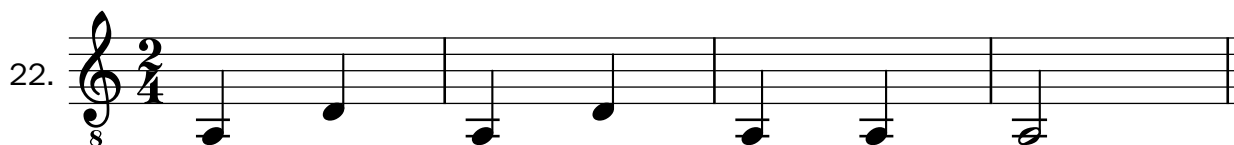
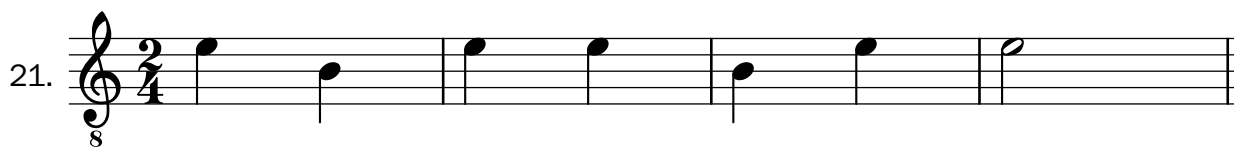
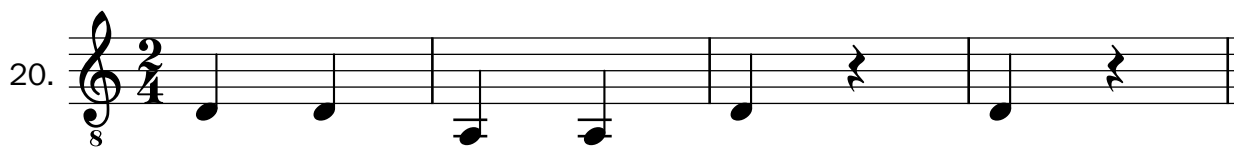

Zanim zagrasz, sprawdź metrum, przeanalizuj wysokości dźwięków oraz **rytm**.
Jeżeli rytm wydaje się skomplikowany, wyklaszcz go licząc na głos.

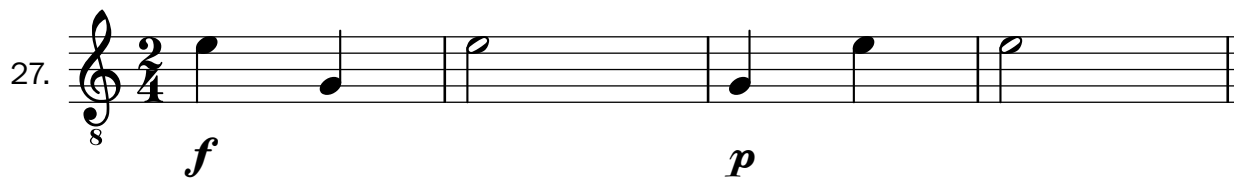
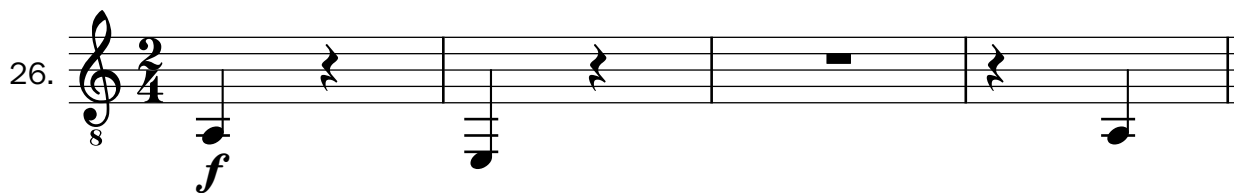
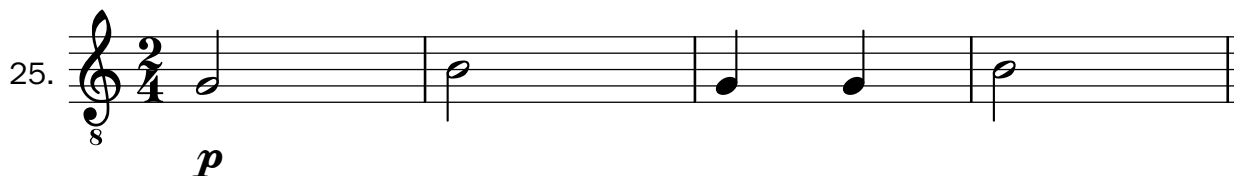
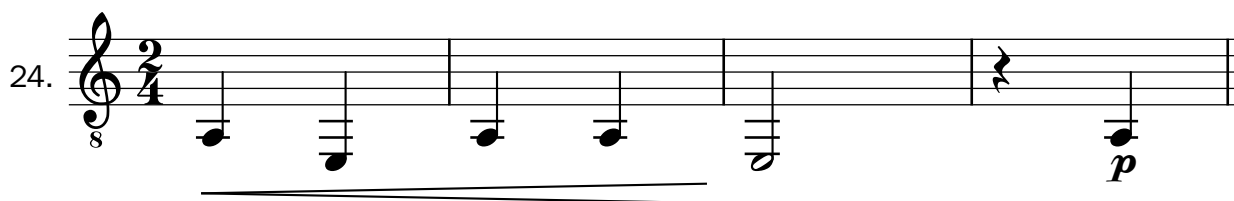
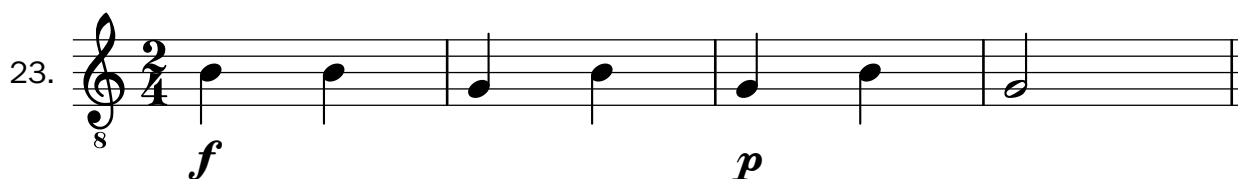

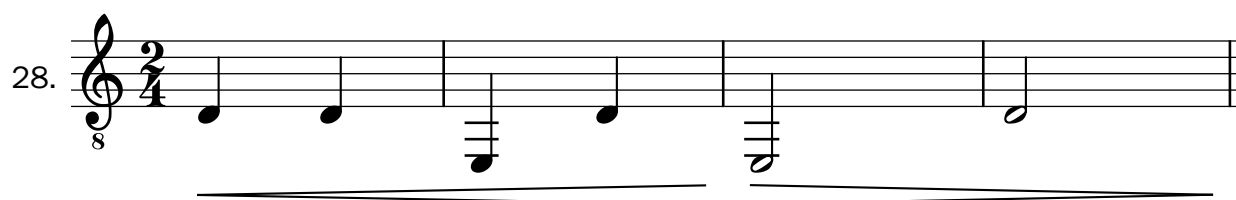
Zanim zagrasz, sprawdź metrum oraz przeanalizuj **wysokości dźwięków** i rytm.

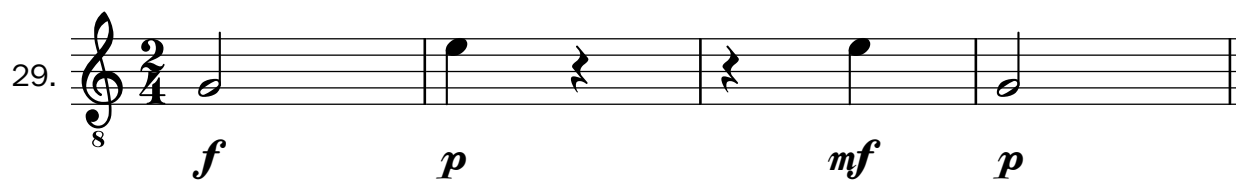

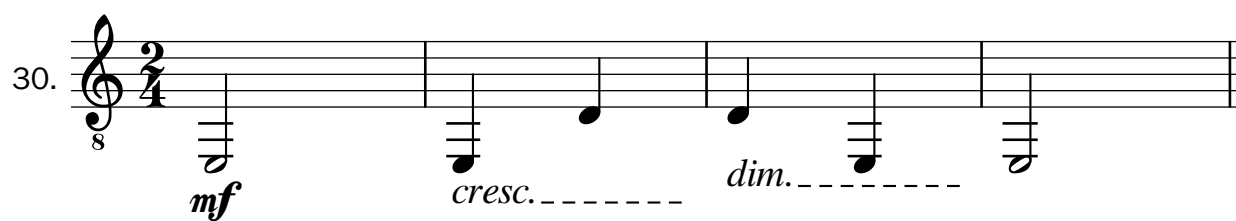

Zanim zagrasz, zwróć uwagę na **dynamikę**.

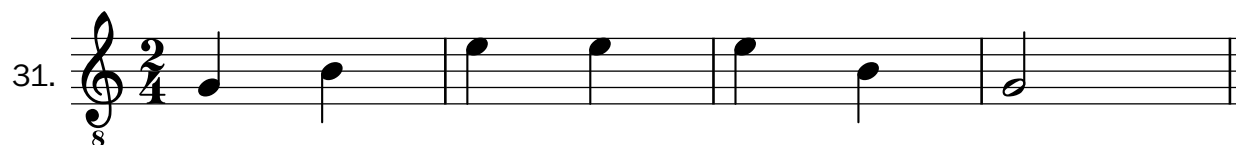

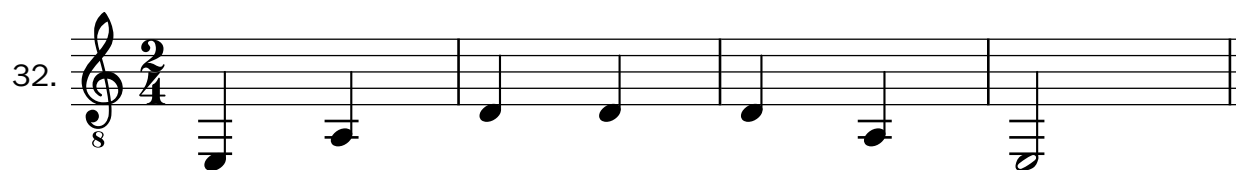
28.

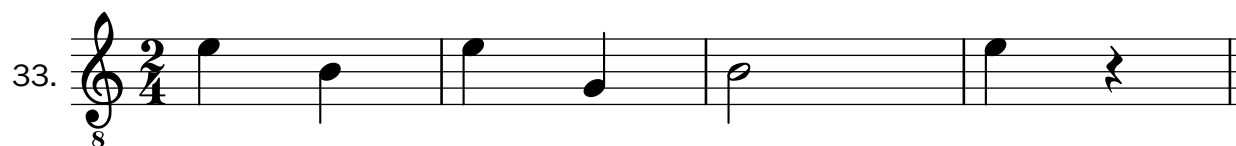
29.

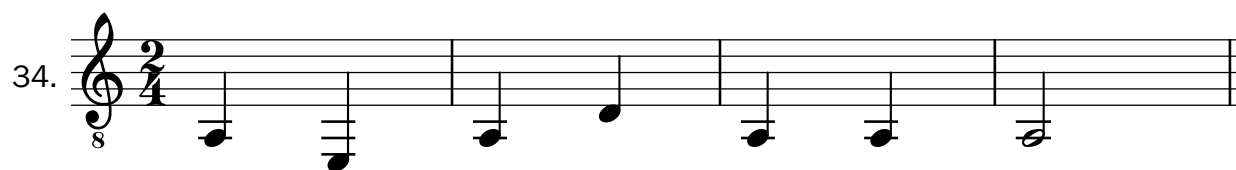
30.

Zanim zagrasz, sprawdź metrum oraz przeanalizuj **wysokości dźwięków** i rytm.

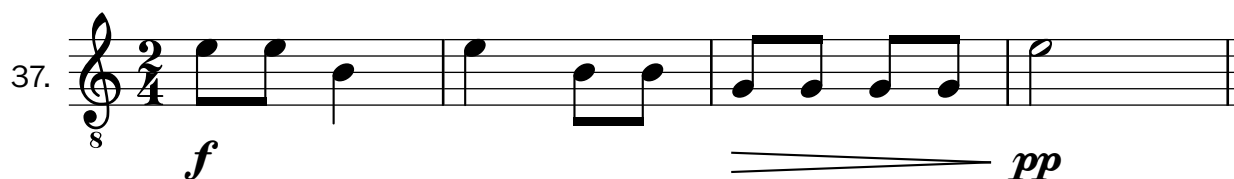
31.

32.

33.

34.

Zanim zagrasz, sprawdź metrum oraz przeanalizuj wysokości dźwięków i **rytm**.
Zwróć uwagę na **dynamikę**.

Zanim zaczniesz grać, zwróć uwagę na **oznaczenia agogiczne** oraz **dynamikę**.

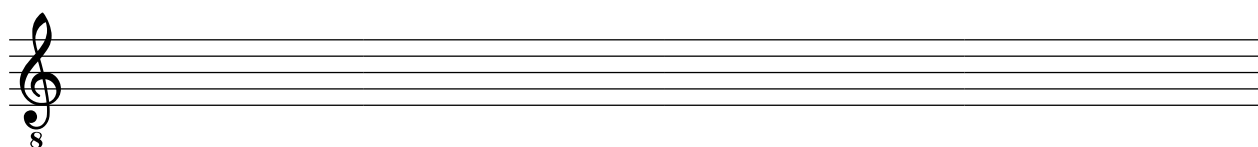
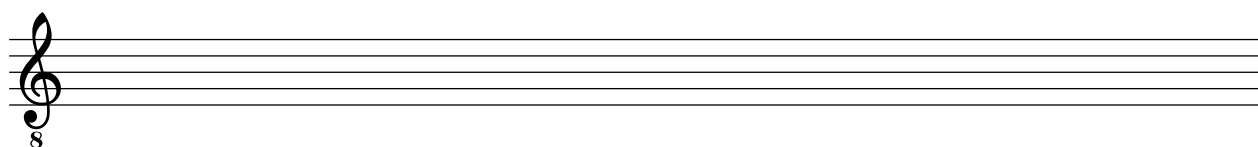
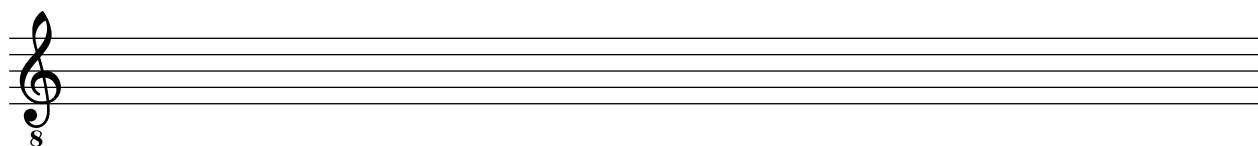
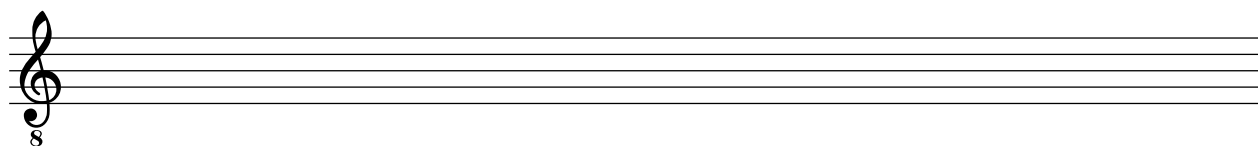
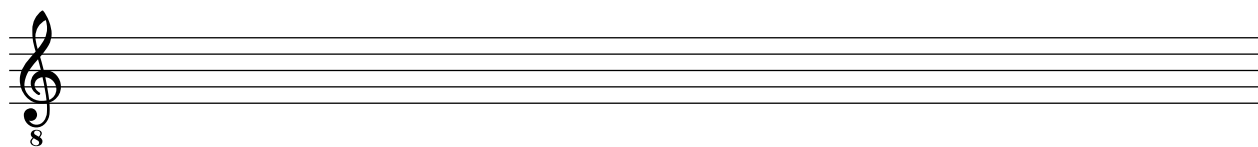
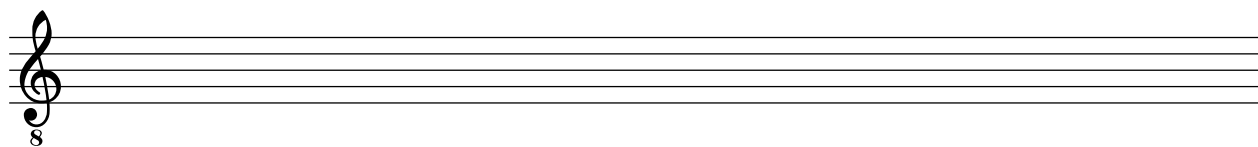
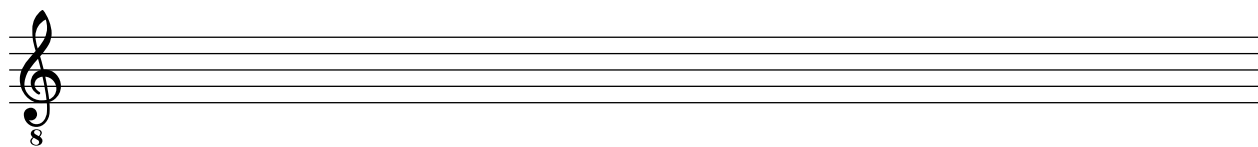
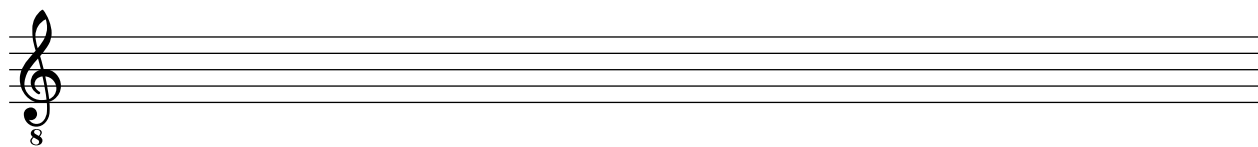
Andante - tempo wolnego kroku

Moderato - tempo umiarkowane

Zapisz własne przykłady muzyczne oparte na dźwiękach wykorzystanych w tym poziomie.
Zagraj je a vista.

Podręcznik Gram a vista na gitarze Pani Beaty Rynkiewicz-Beier to ciekawa i potrzebna propozycja dydaktyczna na polskim rynku wydawniczym. Autorka proponuje zadania dla ucznia, nauczyciela i rodzica, czyli wszystkich uczestników niezbędnych w procesie edukacji muzycznej. Bez wątplenia umiejętność dobrego czytania nut a vista ułatwia szybkie przyswajanie nowego repertuaru, a tym samym sprawny przebieg procesu kształcenia. Gra a vista nie jest dla "wybranych". Można się jej nauczyć na każdym etapie nauczania poprzez codzienne, systematyczne ćwiczenie. W realizacji tego celu bardzo pomocny może okazać się podręcznik, który zawiera szereg przemyślanych ćwiczeń, opartych na zasadzie stopniowania trudności. Ćwiczenia zawarte w podręczniku uczą świadomej analizy tekstu, precyzji wykonania z troską o różne elementy dzieła muzycznego, poszerzają wiedzę teoretyczną, uczą pracy z metronomem i uświadamiają jak ważna dla wykonawcy jest umiejętność odczytania wszystkich informacji zawartych w zapisie nutowym. Praktyczny słowniczek na końcu podręcznika uczy samodzielności w zdobywaniu wiedzy a ćwiczenia, w których uczeń ma możliwość zaproponować własną dynamikę i artykulację rozwijają kreatywność i wyobraźnię muzyczną. Podręcznik ten jest ciekawą inspiracją dla uczniów, rodziców i nauczycieli do poszukiwania sposobów rozwijania spostrzegawczości, pamięci i poszerzania pola widzenia w procesie kształcenia muzycznego. Uważam, że jest to ciekawa i warta polecenia publikacja dydaktyczna.

- **prof. ośw. dr Iwona Bodziak**
(Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st. im. W. Kossakowej w Sanoku)

Skoro o korzyściach wynikających z dobrego a vista nie trzeba przekonywać, dlaczego kształtowanie tej umiejętności nie jest stale i w należyłym stopniu obecne w codziennej dydaktyce? Wśród wielu przyczyn, których listę każdy z nas może stworzyć na poczekaniu, podstawowymi wydają się: brak osobistego doświadczenia i brak materiałów nutowych ściśle przeznaczonych do realizacji tego zadania. I oto do naszych rąk trafia niniejsze opracowanie Beaty Rynkiewicz-Beier - obszerny zestaw ćwiczeń sporządzony według przemyślanego klucza i usystematyzowany w korelacji do wiedzy teoretycznej ucznia na danym etapie, opatrzony rzeczowym komentarzem, który przede wszystkim jasno określa strategię pracy. Co niezwykle ważne, publikacja ta przeszła już wielokrotny sprawdzian praktyczny, gdyż jest ona owocem długoletnich doświadczeń Autorki, z powodzeniem stosującej prezentowane metody w codziennej pracy z uczniami. Pozostaje mi jedynie życzyć wszystkim użytkownikom podręcznika, czyli uczniom, rodzicom i nauczycielom (w tym sobie samemu), sumienności i konsekwencji w jego codziennym stosowaniu oraz pracy owocującej widocznymi i trwałymi efektami, a Autorce dalszych pomysłów i wytrwałości w tworzeniu kolejnego zeszytu „Gram a vista na gitarze”!

[ze Słowa wstępnego]
- **dr hab. Marek Nosal**
(Akademia Muzyczna im. K. Szymanowskiego w Katowicach)

Gra a vista jest umiejętnością wymagającą regularnego i wieloletniego ćwiczenia. Biegłość w grze a vista jest rezultatem nie tylko efektywnego kształcenia pod kierunkiem nauczyciela, ale również własnego zaangażowania ucznia, jego systematyczności w nauce oraz zdolności koncentracji.

Niniejszy podręcznik może stanowić doskonałą pomoc w procesie rozwijania umiejętności gry a vista na gitarze. Autorka oprócz zestawu autorskich ćwiczeń podaje cenne wskazówki dla wykonawcy, rodzica oraz nauczyciela. Podręcznik „Gram a vista na gitarze” Beaty Rynkiewicz-Beier to obowiązkowa pozycja wydawnicza dla wszystkich poszukujących efektywnych metod kształcenia tej niezwykle wartościowej umiejętności.

- **dr hab. Ewa Jabłczyńska**
(Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. J. Długosza w Częstochowie)

ISBN 978-83-960860-1-3

9 788396 086013

www.cicadis.eu

Całkowicie gitarowe Naczynia

**SZEŚĆ
STRUN
ŚWIATA**

www.szescstrunswiata.pl